OUD NIEUWS DAT ONVOLDOENDE DOORDRONG

In 1975 werd ons lid HENDRIK DEVRIESE, Wemmel, België, verblijd met de 'Jacques Ketsprijs 1975', die hem werd toegekend voor een studie 'Enkele Faunistische Aantekeningen over Mollusken', 41 pp., 5 pp. foto's, 28 figuren, onder het motto: 'Wat zal een arme slek, daar alles vechten moet?', woorden van Guido Gezelle. De studie is een eigen publicatie en verscheen niet in een of ander tijdschrift. Een korte notitie over de toekenning van deze prijs vindt u in het CB 168: 481 van de hand van de heer Nieuwenhuis. In extenso zijn uitreiking van de prijs en de motieven voor de toekenning beschreven in ZOO (Antwerpen) 41(3) (1976): 101-104. Het citaat hierboven slaat op het oorspronkelijke werk. Een exemplaar (met figuren) bevindt zich in de bibliotheek van de Nederlandse Malacologische Vereniging onder no. 'AY 28 Sep. no. 5778'. Een verkorte samenvatting van 15 pp. stencil zonder foto's en figuren was in beperkt aantal beschikbaar voor verspreiding.

De Jacques Ketsprijs heet officieel: 'Prijs voor Biologie -Jacques Kets-' gevolgd door het jaar van toekenning. Het is een volledig Belgische aangelegenheid. In 1975 werd de prijs voor de 22e maal sedert zijn stichting uitgereikt. Hij bestaat uit een jaarlijkse geldsom voor ieder taalstelsel en kan door de jury worden gesplitst. De prijs beoogt de liefde voor de natuur en de natuurstudie bij jongeren op te wekken. De candidaat is een leerling van de twee hoogste klassen van een inrichting voor het officieel Middelhaar en Normaal Onderwijs en van het Vrij Nationaal Middelbaar en Normaal Onderwijs die 'door een oorspronkelijk werk van persoonlijke onderzoeking blijk heeft gegeven van zijn belangstelling voor de natuur'. Jacques Kets was de eerste direkteur van de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde te Antwerpen (de Antwerpse Zoo), opgericht in 1843.

Ik wil deze studie van een jong, beginnend malacoloog hier signaleren, niet om hem critisch te gaan bekijken, dat heeft de jury al gedaan, maar wel om het bestaan van deze zesjarige studie nader bekend te maken vanwege de soortmeldingen en vindplaatsbeschrijvingen die voor karteringsdoeleinden van belang kunnen zijn.

Het opstel bestaat uit een inleiding met een overzicht van de stam der Weekdieren, 4 hoofdstukken en een gedegen bibliografie. De hoofdstukken zijn: 1. Mollusken aan het strand van Oostduinkerken (73 soorten), 2. Slakken in de duinen van Oostduinkerken (6 soorten), 3. Mollusken in en aan de vijver van Balcaen te Wemmel (7 zoetwatersoorten en 16 landslakken), 4. Slakken in tuinen en nabij woningen te Wemmel (10 soorten). De jury loofde de poging tot quantitatieve analyse voor variatie in kleur, vorm en grootte van kokkels en voor een reeks parameters bij meer dan honderd Helicella's.

Elk hoofdstuk begint met een beschrijving van het terrein en zijn geschiedenis, gevolgd door een lijst van soorten en een bespreking daarvan, waarin de auteur zijn ervaringen met de verzamelde soorten geeft en conclusies trekt. Over sommige soorten zegt hij dan wat meer. Veel wetenschappelijke namen zijn voorzien van een Nederlandse naam waarvan onze Commissie voor de lijst van Nederlandse slakkenamen zeker kennis moet nemen.

Voor een beginnende amateur is dit best een goede publicatie vooral om het onderzoek in de eigen woonomgeving dat ook in Nederland roept om navolging. Na het 'bij de tijd' brengen en verrijkt met de tegenwoordige kennis van de auteur, verdienen de afzonderlijke hoofdstukken beslist een herpublicatie als artikelen in een malacologisch tijdschrift zoals ons Correspondentieblad, want tot heden bleven deze gegevens 'onder de korenmaat' vanwege de geringe verspreiding van deze studie.

L.J.M. Butot